

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA JUDECĂTORULUI DELEGAT CU LUAREA MĂSURILOR PROVIZORII

22 noiembrie 2018*

„Recurs – Ordonanță privind măsurile provizorii – Ajutoare de stat – Ajutoare acordate de autoritățile spaniole în favoarea anumitor cluburi de fotbal – Garanție acordată de o entitate publică în cadrul unor împrumuturi în favoarea a trei cluburi de fotbal din comunitatea autonomă Valencia – Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă – Ordin de recuperare – Suspendarea executării – Urgență – Motivare – Protecție jurisdicțională efectivă”

În cauza C-315/18 P(R),

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 57 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 8 mai 2018,

Valencia Club de Fútbol SAD, cu sediul în Valencia (Spania), reprezentată de J. R. García-Gallardo Gil-Fournier și de A. Guerrero Righetto, abogados,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de B. Stromsky, de G. Luengo și de P. Němečková, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

Regatul Spaniei,

intervenient în primă instanță,

JUDECĂTORUL DELEGAT CU LUAREA MĂSURILOR PROVIZORII,

după ascultarea avocatului general G. Hogan,

dă prezenta

Ordonanță

- 1 Prin recursul formulat, Valencia Club de Fútbol SAD (denumită în continuare „Valencia CF”) solicită anularea Ordonanței președintelui Tribunalului Uniunii Europene din 22 martie 2018, Valencia Club de Fútbol/Comisia (T-732/16 R, nepublicată, denumită în continuare „ordonanța atacată”, EU:T:2018:171), prin care s-a respins cererea având ca obiect obținerea suspendării executării Deciziei (UE) 2017/365 a Comisiei din 4 iulie 2016 privind ajutorul de stat SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN)

* Limba de procedură: spaniola.

(ex 2013/CP) pus în aplicare de Spania pentru Valencia Club de Fútbol [SAD], Hércules Club de Fútbol [SAD] și Elche Club de Fútbol [SAD] (JO 2017, L 55, p. 12, denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Istoricul litigiului

- 2 Recurenta, Valencia CF, este un club de fotbal profesionist înființat în anul 1919, care joacă în prima divizie a ligii spaniole de fotbal.
- 3 În perioada 2012-2013, Comisia Europeană a fost prevenită cu privire la presupusul ajutor de stat acordat de Generalitat Valenciana sub formă de garanții pentru împrumuturi bancare în beneficiul a trei cluburi de fotbal din comunitatea autonomă Valencia, printre care Valencia CF.
- 4 La 4 iulie 2016, Comisia a adoptat decizia în litigiu. În această decizie, la articolul 1, a constatat în esență că Regatul Spaniei a pus în aplicare în mod ilegal ajutorul de stat, incompatibil cu piața internă, printre altele pentru Fundación Valencia Club de Fútbol (denumită în continuare „Fundación Valencia”), pe de o parte, în valoare de 19 193 000 de euro, cu titlu de garanție de stat acordată de Instituto Valenciano de Finanzas, instituția financiară a Generalitat Valenciana, pentru a acoperi un împrumut bancar contractat de Fundación Valencia, pentru subscrierea de acțiuni în cadrul Valencia CF, în contextul majorării capitalului acesteia din urmă, și, pe de altă parte, în valoare de 1 188 000 de euro, pentru a acoperi întârzierile la plata creanțelor, a dobânzilor și a costurilor aferente împrumutului bancar menționat. La articolele 2-4 din decizia în litigiu, Comisia a obligat Regatul Spaniei să procedeze la recuperarea imediată și efectivă a ajutoarelor de stat în discuție de la Valencia CF, inclusiv a dobânzilor începând de la data la care ajutoarele au fost puse la dispoziția acesteia din urmă, și să îi comunice informațiile referitoare la punerea în aplicare a acestei decizii.

Procedura în fața Tribunalului și ordonanța atacată

- 5 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului, la 20 octombrie 2016, recurenta a formulat o acțiune având ca obiect în esență anularea deciziei în litigiu.
- 6 Prin înscris separat depus la grefa Tribunalului, la 28 octombrie 2016, recurenta a formulat o cerere de măsuri provizorii pentru, mai întâi, suspendarea executării articolelor 3 și 4 din decizia în litigiu în măsura în care Comisia dispune recuperarea de la ea a ajutoarelor de stat în discuție, apoi, cu titlu subsidiar, condiționarea suspendării executării de depunerea unei garanții în favoarea Instituto Valenciano de Finanzas și, în sfârșit, cu titlu încă mai subsidiar, adoptarea oricărei alte măsuri de suspendare subordonate condițiilor pe care Tribunalul le-ar considera utile.
- 7 La 4 noiembrie 2016, președintele Tribunalului a adresat recurentei întrebări pentru răspuns în scris, la care aceasta a răspuns la 7 noiembrie 2016.
- 8 Prin Ordonanța din 10 noiembrie 2016, președintele Tribunalului, în conformitate cu articolul 157 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, a admis provizoriu suspendarea executării până la adoptarea ordonanței care pune capăt procedurii privind măsurile provizorii.
- 9 La 5 decembrie 2016, Fundación Valencia a formulat o cerere de intervenție în procedura privind măsurile provizorii în susținerea concluziilor recurentei. Această cerere a fost respinsă prin Ordonanța președintelui Tribunalului din 6 aprilie 2017, Valencia Club de Fútbol/Comisia (T-732/16 R, nepublicată, EU:T:2017:272).

- 10 La 11 decembrie 2017, președintele Tribunalului a invitat recurenta „să prezinte informații actuale cu privire la situația sa financiară, susținute prin elemente scrise adecvate, inclusiv ultima situație financiară auditată, precum și orice alt tip de informații relevante privind schimbările care au avut loc de la depunerea cererii de măsuri provizorii”. Recurenta a dat curs acestei cereri la 21 decembrie 2017. La 18 ianuarie 2018, Comisia și-a precizat poziția cu privire la răspunsurile furnizate de recurentă.
- 11 La 24 ianuarie 2018, recurenta a solicitat permisiunea de a prezenta situațiile sale financiare intermediare care acopereau perioada de până la 31 decembrie 2017 și de a-și preciza poziția cu privire la două argumente invocate de Comisie în luarea sa de poziție din 18 ianuarie 2018. Acest document a fost depus la dosar, iar recurentei i s-a permis să prezinte situațiile sale financiare intermediare, ceea ce a făcut la 5 februarie 2018.
- 12 La 22 martie 2018, președintele Tribunalului a adoptat ordonanța atacată, prin care a respins cererea de măsuri provizorii.
- 13 În acest scop, președintele Tribunalului a examinat de la bun început dacă este îndeplinită condiția referitoare la urgență. În această privință, la punctul 39 din ordonanța atacată, a amintit în special că, potrivit unei jurisprudențe constante, în cazul unei cereri de suspendare a executării unui act al Uniunii, dispunerea măsurii provizorii solicitate nu se justifică decât dacă actul în discuție constituie cauza determinantă a prejudiciului grav și ireparabil invocat. El a adăugat, la punctul 41 din ordonanța menționată, că atunci când prejudiciul invocat este de ordin financiar, măsurile provizorii solicitate se justifică dacă rezultă că, în lipsa acestor măsuri, partea care le solicită s-ar afla într-o situație care i-ar periclita viabilitatea financiară înaintea adoptării deciziei prin care se finalizează procedura pe fond sau că cotele sale de piață s-ar modifica într-o măsură importantă având în vedere în special dimensiunea și cifra de afaceri a întreprinderii sale, precum și, dacă este cazul, caracteristicile grupului din care face parte.
- 14 Din cuprinsul punctului 47 din ordonanța atacată reiese că, pentru a demonstra urgența suspendării executării solicitate, recurenta a invocat faptul că recuperarea imediată a sumelor în discuție i-ar periclita viabilitatea financiară și i-ar modifica într-o măsură importantă și în mod ireversibil poziția pe piața cluburilor de fotbal.
- 15 În această privință, președintele Tribunalului a constatat, la punctul 48 din ordonanța atacată, că prejudiciul invocat de recurentă era de ordin pecuniar.
- 16 În urma analizei elementelor prezentate de recurentă, președintele Tribunalului a considerat că aceasta nu se afla într-o situație în care viabilitatea sa financiară ar fi în pericol, nici că risca să îi fie modificate într-o măsură importantă și în mod iremediabil cotele de piață.
- 17 Prin urmare, președintele Tribunalului a respins cererea de măsuri provizorii a recurentei și a revocat Ordonanța din 10 noiembrie 2016.

Procedura în fața Curții și concluziile părților

- 18 Prin recursul formulat, recurenta solicită în esență Curții:
 - anularea ordonanței atacate;
 - dispunerea suspendării executării deciziei în litigiu;
 - cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului și
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

- 19 Prin înscris separat, depus la grefa Curții în aceeași zi cu cererea de recurs, recurenta a formulat o cerere de măsuri provizorii.
- 20 Întrucât exista un caz de împiedicare a vicepreședintelui și a președintelui Camerei întâi a Curții, președintele Camerei a doua a Curții a fost desemnat, la 4 iunie 2018, să exercite atribuțiile judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii, în temeiul articolului 13 din Regulamentul de procedură al Curții.
- 21 Prin Ordonanța președintelui Camerei a doua a Curții din 13 iunie 2018, Valencia Club de Fútbol/Comisia [C-315/18 P(R)-R, nepublicată, EU:C:2018:443], adoptată fără ascultarea celorlalte părți din procedură în conformitate cu articolul 160 alineatul (7) din Regulamentul de procedură al Curții, s-a suspendat executarea deciziei în litigiu până la adoptarea ordonanței care va interveni cât mai curând între cea care pune capăt procedurii privind măsurile provizorii și cea care se pronunță cu privire la prezentul recurs.
- 22 Prin memoriul în răspuns, depus la grefa Curții la 18 iunie 2018, Comisia solicită:
- respingerea recursului și
 - obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

Cu privire la admisibilitate

- 23 Comisia contestă admisibilitatea recursului care, în opinia sa, se întemeiază pe simple dezacorduri între părți cu privire la aprecierea faptelor efectuată de președintele Tribunalului.
- 24 Este necesar să se arate că, în recursul formulat, recurenta invocă în esență, pe de o parte, faptul că președintele Tribunalului nu a răspuns la anumite argumente pe care le-a formulat în primă instanță și, pe de altă parte, faptul că a refuzat să ia în considerare un element de probă menționat totuși de aceasta, care trebuia prezentat la o dată ulterioară. Astfel, președintele Tribunalului ar fi încălcat principiul protecției jurisdicționale efective.
- 25 În această privință, este suficient să se constate, astfel cum reiese dintr-o jurisprudență constantă a Curții, că în cadrul recursului, controlul acesteia are ca obiect în special să verifice dacă Tribunalul a răspuns corespunzător cerințelor legale tuturor motivelor invocate de recurentă [Ordonanța vicepreședintelui Curții din 14 iunie 2016, Chemtura Netherlands/EFSA, C-134/16 P(R), nepublicată, EU:C:2016:442, punctul 46; a se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea din 26 mai 2016, Rose Vision/Comisia, C-224/15 P, EU:C:2016:358, punctul 26 și jurisprudența citată], precum și să verifice dacă principiile generale de drept și normele de procedură aplicabile în materie de sarcină a probei și de administrare a probelor au fost respectate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 septembrie 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Comisia, C-105/04 P, EU:C:2006:592, punctul 70, precum și jurisprudența citată).
- 26 Rezultă că recursul este admisibil.

Cu privire la fond

- 27 În susținerea recursului, recurenta invocă două motive.

Cu privire la primul motiv

- 28 Prin intermediul primului motiv, recurenta reproșează președintelui Tribunalului că a omis să efectueze analiza criteriului urgenței din perspectiva unor prejudicii care nu prezintă un caracter pecuniar sau financiar, deși, în memoriile și în documentele pe care le-ar fi prezentat la 24 ianuarie și la 5 februarie 2018 și care ar fi fost depuse la dosarul Tribunalului, ea ar fi menționat alte prejudicii, cum ar fi, pentru un club de fotbal centenar, atingerea adusă imaginii sale de marcă, precum și alte prejudicii de natură sportivă. Astfel, președintele Tribunalului ar fi efectuat o analiză parțială a urgenței, încălcând, prin urmare, principiul protecției jurisdicționale efective.
- 29 Comisia contestă argumentația recurentei.
- 30 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că, deși în recursul formulat recurenta invocă o încălcare a principiului protecției jurisdicționale efective, se impune constatarea faptului că argumentele pe care le prezintă în susținerea acestui motiv urmăresc în esență să demonstreze că președintele Tribunalului a omis, în pofida argumentelor în acest sens prezentate în memoriile sale din 24 ianuarie și din 5 februarie 2018, să își precizeze poziția cu privire la criteriul urgenței din perspectiva unor prejudicii care nu prezintă un caracter pecuniar.
- 31 În această privință, trebuie amintit că un motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul nu a răspuns la argumente invocate în primă instanță echivalează în esență cu invocarea unei încălcări a obligației de motivare care decurge din articolul 36 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din același statut, și din articolul 119 din Regulamentul de procedură al Tribunalului [Ordonanța vicepreședintelui Curții din 14 iunie 2016, Chemtura Netherlands/EFSA, C-134/16 P(R), nepublicată, EU:C:2016:442, punctul 46 și jurisprudența citată].
- 32 În ordonanța atacată, după ce a amintit la punctul 34 din aceasta, pe de o parte, că suspendarea executării și celelalte măsuri provizorii pot fi acordate de judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii dacă se demonstrează că dispunerea lor este justificată, la prima vedere, în fapt și în drept (*fumus boni iuris*) și că sunt urgente, în sensul în care, pentru a evita prejudicierea gravă și ireparabilă a intereselor părții care le solicită, acestea trebuie adoptate și trebuie să își producă efectele anterior pronunțării deciziei în litigiul principal și, pe de altă parte, că aceste condiții sunt cumulative, astfel încât cererile de măsuri provizorii trebuie respinse din moment ce lipsește una dintre aceste condiții, președintele Tribunalului a analizat de la bun început dacă era îndeplinită condiția referitoare la urgență.
- 33 El a subliniat, la punctul 47 din ordonanța atacată, că, pentru a demonstra urgența suspendării executării solicitate, recurenta a invocat faptul că recuperarea imediată a sumelor în discuție i-ar periclita viabilitatea financiară și i-ar modifica într-o măsură importantă și în mod ireversibil poziția pe piața cluburilor de fotbal.
- 34 În această privință, acesta a arătat, în primul rând, la punctul 48 din ordonanța atacată, referitor la suma de 20 381 000 de euro reprezentând principalul și la suma de 2 949 523,62 euro reprezentând dobânzile calculate până la 5 noiembrie 2016, care fac obiectul ordinului de recuperare, că prejudiciul astfel invocat de recurentă era de ordin pecuniar.
- 35 În al doilea rând, în ceea ce privește problema dacă recurenta reușise să demonstreze că prejudiciul invocat era de natură gravă și ireparabilă, președintele Tribunalului, întemeindu-se pe situațiile financiare auditate pentru exercițiul 2016/2017, închis la 30 iunie 2017, prezentate de recurentă, a constatat, la punctul 50 din ordonanța atacată, că rezulta din situațiile financiare menționate, *primo*, că recurenta stabilise un provizion pentru valorile corespunzătoare sumei care face obiectul ordinului de recuperare, *secundo*, că recurenta dispunea la vremea aceea de două linii de credit ale acționarului său majoritar încă disponibile, prima până la 12 000 000 de euro și a doua până la 42 000 000 de euro,

și, *tertio*, că acționarul majoritar consimțise la vremea aceea să acorde sprijin financiar pentru a permite recurentei să își continue activitățile. Președintele Tribunalului a adăugat, *quarto*, că recurenta nu susținuse că aceste linii de credit nu mai erau valabile sau că acționarul majoritar ar fi revenit asupra angajamentului său de a furniza sprijinul financiar necesar pentru a garanta continuarea activităților sale.

- 36 În al treilea rând, președintele Tribunalului a arătat, la punctul 51 din ordonanța atacată, că, având în vedere aceste elemente, îi revenea recurentei sarcina de a stabili motivele pentru care se afla într-o situație în care viabilitatea sa financiară ar fi în pericol sau că ar exista un risc de modificare permanentă și iremediabilă a cotelor sale de piață.
- 37 El a subliniat însă, în al patrulea rând, la punctul 52 din ordonanța atacată, că recurenta omisese să menționeze, în argumentația referitoare la situația sa financiară, liniile de credit disponibile până la 54 000 000 de euro și sprijinul financiar consimțit de acționarul său majoritar și nu explicase motivele pentru care ar trebui reținută, în pofida acestui sprijin, existența unui risc pentru viabilitatea sa financiară.
- 38 În al cincilea rând, președintele Tribunalului a arătat, la punctele 54 și 55 din ordonanța atacată, în ceea ce privește pretinsul risc de modificare importantă și iremediabilă a cotelor de piață ale recurentei, că argumentația acesteia se întemeia în esență pe ipoteza că situația sa financiară dificilă nu ar permite achitarea sumelor menționate în ordinul de recuperare fără să determine repercusiuni foarte grave asupra capacității sale de a duce la bun sfârșit transferurile de jucători și asupra poziționării sale pe piața cluburilor de fotbal de referință. Însă, recurenta ar fi omis să menționeze liniile de credit și sprijinul acționarului său majoritar menționate la punctul 37 din prezenta ordonanță.
- 39 Astfel cum reiese din considerațiile care precedă și sub rezerva argumentului recurentei potrivit căruia s-ar fi aflat în incapacitatea de a duce la bun sfârșit transferurile de jucători, la care președintele Tribunalului a răspuns la punctul 55 din ordonanța atacată, al cărui conținut este amintit la punctul anterior din prezenta ordonanță, președintele Tribunalului nu și-a precizat în mod specific poziția, astfel cum susține recurenta în recursul formulat, cu privire la alte eventuale prejudicii care nu prezentau caracter pecuniar care au fost invocate în memoriile sale din 24 ianuarie și din 5 februarie 2018.
- 40 Trebuie amintit că reiese dintr-o jurisprudență constantă că deciziile Tribunalului trebuie să fie motivate suficient pentru a permite Curții să își exercite controlul jurisdicțional. În această privință, este suficient ca raționamentul să fie clar și comprehensibil și să fie, pe de altă parte, de natură să motiveze concluzia pe care urmărește să o susțină [a se vedea în acest sens Ordonanța președintelui Curții din 18 octombrie 2002, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-232/02 P(R), EU:C:2002:601, punctul 56, și Ordonanța vicepreședintelui Curții din 19 decembrie 2013, Comisia/Germania, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, punctul 66].
- 41 Pe de altă parte, reiese dintr-o jurisprudență de asemenea constantă a Curții că aceasta nu impune Tribunalului să facă o expunere care să urmeze în mod exhaustiv și unul câte unul toate argumentele prezentate de părțile în litigiu și că motivarea Tribunalului poate fi, așadar, implicită, cu condiția de a permite persoanelor interesate să cunoască motivele pentru care Tribunalul nu a admis argumentele acestora, iar Curții să dispună de elemente suficiente pentru a exercita controlul [Ordonanța vicepreședintelui Curții din 14 iunie 2016, Chemtura Netherlands/EFSA, C-134/16 P(R), nepublicată, EU:C:2016:442, punctul 47 și jurisprudența citată].
- 42 În speță, este necesar să se arate că toate prejudiciile invocate de recurentă în memoriile sale din 24 ianuarie și din 5 februarie 2018 se întemeiază, astfel cum a arătat Tribunalul, în esență, la punctele 54 și 55 din ordonanța atacată, pe premisa potrivit căreia aceasta ar fi constrânsă să solicite deschiderea unei proceduri de restructurare preventivă în vederea plății sumelor menționate în ordinul de

recuperare sau, cel puțin, că aceasta s-ar afla în imposibilitatea de a se achita de datoriile sale față de jucătorii și de tehnicienii săi, de organismele de reglementare sau de cluburile afiliate ligii de fotbal profesionist.

- 43 Astfel, în memoriul său din 24 ianuarie 2018, recurenta a invocat, mai întâi, faptul că o cerere de deschidere a unei proceduri de restructurare preventivă „ar putea conduce la o retrogradare administrativă în competiția națională” sau ar putea determina pierderea statutului de afiliat prin expulzarea entității sportive, ceea ce ar obliga clubul care nu și-a îndeplinit obligațiile să se înscrie la o competiție „neprofesionistă”. Ea a adăugat că introducerea unei astfel de cereri putea să o împiedice să obțină licență de la Uniunea Asociațiilor Europene de Fotbal (UEFA). Recurenta a precizat, în continuare, că principalele consecințe patrimoniale ale acestei situații în privința sa ar consta în pierderea veniturilor obținute din competițiile naționale și internaționale, a „jucătorilor primei echipe” în schimbul unei contraprestații pentru transfer nule sau scăzute, a veniturilor obținute din drepturile de retransmisie televizată, a veniturilor din publicitate, precum și a veniturilor din „merchandising”. Recurenta a subliniat, în sfârșit, că riscul de a nu participa la competiții profesionale pe parcursul unui sau chiar a două sezoane ar avea pentru ea un efect devastator, cauzând un prejudiciu ireparabil imaginii clubului, determinând plecarea masivă a „jucătorilor primei echipe”, precum și pierderi a mai multe milioane de euro din veniturile regulate ale clubului.
- 44 În memoriul său din 5 februarie 2018, recurenta a susținut pe de altă parte că, potrivit statutelor ligii de fotbal profesionist, faptul de a nu se achita de datorii față de jucători și de tehnicieni, de organismele de reglementare sau de cluburile afiliate este considerat o încălcare foarte gravă, care poate conduce la deschiderea unei proceduri disciplinare și la sancțiuni severe, precum retrogradarea, pierderea statutului de afiliat sau pierderea licenței. Astfel, simplul fapt de a solicita deschiderea unei proceduri de restructurare preventivă ar putea împiedica recurenta să se achite de obligațiile financiare pe termen scurt și, prin urmare, să participe la competițiile profesionale din sezonul următor, ceea ce ar avea consecințe patrimoniale și economice devastatoare și ar cauza un prejudiciu ireparabil imaginii clubului.
- 45 Or, veracitatea premisei menționate la punctul 42 din prezenta ordonanță nu a fost stabilită de recurentă în fața Tribunalului. Astfel, după cum a constatat președintele Tribunalului la punctele 48-55 din ordonanța atacată, în aprecierea suverană a faptelor, a căror inexactitate sau denaturare nu a fost nicidecum invocată în fața Curții, reiese că recurenta, care dispune, potrivit constatărilor președintelui Tribunalului, de linii de credit disponibile până la 54 000 000 de euro și de sprijinul financiar consimțit de acționarul său majoritar, nu a explicat motivele pentru care ar trebui reținută, în pofida liniilor de credit menționate și a sprijinului menționat, existența unui risc pentru viabilitatea sa financiară.
- 46 În lipsa unui astfel de risc și a deschiderii unei eventuale proceduri de restructurare preventivă, președintele Tribunalului nu a săvârșit o încălcare a obligației de motivare respingând cererea de măsuri provizorii fără a-și preciza în mod specific poziția cu privire la argumentele recurtenței referitoare la pretense prejudicii care nu prezentau un caracter pecuniar sau financiar, care ar fi rezultat dintr-o asemenea deschidere.
- 47 Rezultă că se impune respingerea primului motiv.

Cu privire la al doilea motiv

- 48 Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta arată că, drept răspuns la o întrebare adresată de președintele Tribunalului în vederea obținerii informațiilor actualizate cu privire la situația sa financiară, ea i-a comunicat finalizarea iminentă de către un cabinet de audit a unui raport cu privire la situațiile sale financiare intermediare la 31 decembrie 2017. În această privință, în memoriile sale din 21 decembrie 2017, din 24 ianuarie și din 5 februarie 2018, ea ar fi subliniat importanța prezentării

situațiilor financiare intermediare complete și a raportului menționat înainte ca președintele Tribunalului să se pronunțe cu privire la cererea de măsuri provizorii. Or, respectarea principiului protecției jurisdicționale efective ar fi impus ca președintele Tribunalului să nu se pronunțe cu privire la cererea de măsuri provizorii decât după comunicarea acestor documente.

- 49 Comisia consideră că al doilea motiv nu este fondat.
- 50 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că, în memoriul său din 21 decembrie 2017, recurenta l-a informat pe președintele Tribunalului cu privire la faptul că ar putea să îi transmită, la 7 februarie 2018, un proiect de situații financiare intermediare la 31 decembrie 2017 și, în ipoteza în care președintele Tribunalului ar considera că este oportun, analiza limitată a situațiilor financiare intermediare, precum și anexa la situațiile intermediare, după obținerea, la 31 martie 2018, a raportului cabinetului de audit menționat la punctul 48 din prezenta ordonanță.
- 51 În memoriul său din 24 ianuarie 2018, recurenta a formulat de asemenea o cerere de prezentare a situațiilor sale financiare intermediare la 31 decembrie 2017 pentru a permite, în opinia sa, președintelui Tribunalului să aibă o viziune de ansamblu a celei mai actualizate posibil situații financiare înainte de a da ordonanța.
- 52 Întrucât președintele Tribunalului a admis această cerere, recurenta a prezentat aceste situații financiare intermediare la 5 februarie 2018. În memoriul care însoțea situațiile menționate, recurenta a propus președintelui Tribunalului, „dată fiind importanța lor”, să îi prezinte situațiile financiare intermediare complete, precum și raportul menționat al cabinetului de audit care ar fi fost finalizat la 31 martie 2018.
- 53 În această privință, este cert că președintele Tribunalului nu a dat curs acestei propuneri și a dat ordonanța atacată la 22 martie 2018.
- 54 Procedând în acest fel, președintele Tribunalului nu a săvârșit o eroare de drept.
- 55 Astfel, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, o cerere de măsuri provizorii trebuie să permită, ca atare, părâtului să își pregătească observațiile și judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii să se pronunțe cu privire la această cerere, dacă este cazul, fără să se bazeze pe alte informații, fiind necesar ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază să reiasă din chiar textul cererii respective (Ordonanța vicepreședintelui Curții din 6 septembrie 2016, Inclusion Alliance for Europe/Comisia, C-378/16 P-R, nepublicată, EU:C:2016:668, punctul 17 și jurisprudența citată).
- 56 Ținând seama de celeritatea care caracterizează, prin natura sa, procedura privind măsurile provizorii, se poate cere în mod rezonabil părții care solicită măsuri provizorii să prezinte, în afara cazurilor excepționale, încă din stadiul introducerii cererii sale, toate elementele de probă disponibile în susținerea acesteia, pentru ca judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii să poată aprecia, pe această bază, temeinicia cererii menționate (Ordonanța vicepreședintelui Curții din 6 septembrie 2016, Inclusion Alliance for Europe/Comisia, C-378/16 P-R, nepublicată, EU:C:2016:668, punctul 18 și jurisprudența citată).
- 57 Chiar presupunând că un element de probă nu poate, precum în speță, să fie disponibil decât după introducerea cererii de măsuri provizorii, reiese din jurisprudență că numai președintele Tribunalului este competent să se pronunțe asupra eventualei necesități de a completa informațiile de care dispune în legătură cu cauzele cu care este sesizat [a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 iunie 2005, Dansk Rørindustri și alții/Comisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P și C-213/02 P, EU:C:2005:408, punctul 67, precum și Ordonanța vicepreședintelui Curții din 17 mai 2018, Statele Unite ale Americii/Apples Sales International și alții, C-12/18 P(I), nepublicată, EU:C:2018:330, punctul 22].

- 58 În speță, președintele Tribunalului a considerat, la punctul 36 din ordonanța atacată, că, ținând seama de elementele dosarului, dispunea de toate elementele necesare pentru a se pronunța cu privire la cererea de măsuri provizorii.
- 59 Pe de altă parte, caracterul probant al înscrisurilor administrate în procedură sau lipsa acestuia ține de aprecierea sa suverană asupra faptelor, care nu poate face obiectul controlului Curții în cadrul recursului, cu excepția cazului denaturării elementelor de probă prezentate Tribunalului sau a celui în care inexactitatea materială a constatărilor efectuate de acesta din urmă reiese din înscrisurile depuse la dosar (Hotărârea din 16 iulie 2009, *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland/Comisia*, C-385/07 P, EU:C:2009:456, punctul 163, și Hotărârea din 19 martie 2015, *Dole Food și Dole Fresh Fruit Europe/Comisia*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, punctul 58, precum și jurisprudența citată).
- 60 Totuși, o asemenea inexactitate sau denaturare nu a fost nicidecum invocată în prezentul recurs. Dimpotrivă, în acesta recurenta a subliniat că raportul de audit cu privire la analiza limitată a situațiilor financiare intermediare complete întocmit de cabinetul de audit, pus în cele din urmă la dispoziția sa la 23 martie 2018, se limita să „confirm[e] situația financiară a clubului, astfel cum o arată situațiile financiare provizorii ale clubului la 31 decembrie 2017”.
- 61 Rezultă că trebuie respins al doilea motiv, precum și recursul în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 62 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acest regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 63 Întrucât Comisia a solicitat obligarea recurente la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta din urmă a căzut în pretenții, se impune ca aceasta să fie obligată la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri de recurs, precum și al procedurii privind măsurile provizorii în cauza C-315/18 P(R)-R.

Pentru aceste motive, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii dispune:

1) Respinge recursul.

2) Obligă Valencia Club de Fútbol SAD la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură de recurs, precum și în procedura privind măsurile provizorii în cauza C-315/18 P(R)-R.

Semnături